

|

61983J0278

DOMSTOLENS DOM AF 11 JULI 1985. - KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER MOD DEN ITALIENSKE REPUBLIK. - MOMS - BESKATNING AF MOUSSERENDE VINE. - SAG 278/83.

Samling af Afgørelser 1985 side 02503

Sammendrag

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

Afgiftsbestemmelser _ interne afgifter _ differentierede afgiftsordninger _ anvendelse af en højere afgiftssats for en kategori af mousserende vine , der er defineret saaledes , at den ikke omfatter noget indenlandsk fremstillet produkt _ ulovligt

(EOEf-traktaten , art . 95)

Sammendrag

Der foreligger en åbenbar tilsidesættelse af forbudet mod forskelsbehandling i afgiftsmaessig henseende i traktatens artikel 95 , saafremt der efter en national lovgivning gælder en højere merværdiafgiftssats for mousserende vine med oprindelsesbetegnelse , hvis fremstilling ifølge fremstillingslandets lovgivning obligatorisk skal ske ved naturlig gaering paa flaske , naar der ikke efter beskatningslandets lovgivning gælder et lignende krav , saaledes at intet indenlandsk fremstillet produkt omfattes af denne afgiftsklasse . En saadan lovgivning maa åbenbart anses for udformet med det formaal udelukkende at ramme importerede varer og at beskytte tilsvarende indenlandsk fremstillede varer ved at beskatte disse væsentligt lavere .

Dommens præmisser

1 Ved stævning , indgivet til Domstolens justitskontor den 19 . december 1983 , har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i medfør af EOEF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om , at det statueres , at Den italienske Republik ved at belægge mousserende vine importeret fra andre medlemsstater med en højere merværdiafgift (moms) end indenlandsk fremstillede mousserende vine har undladt at opfylde forpligtelser , der påhviler den i henhold til EOEF-traktatens artikel 95 .

2 Det fremgår af sagen , at der ifølge artikel 16 i dekret nr . 633 fra republikkens præsident af 26 . oktober 1972 (GURI , almindeligt supplement nr . 1 til nr . 292 af 11.11.1972 , s . 2) om indførelse af moms , generelt gælder tre forskellige momssatser , nemlig :

a) en normalsats ,

b) en nedsat sats , der finder anvendelse på varer og tjenesteydelser , som tjener til at opfylde fundamentale behov ,

c) en forhøjet sats , der finder anvendelse på varer og tjenesteydelser , som er udtryk for et luksusforbrug .

Det fremgår af tabellerne A og B , som er optaget som bilag til det nævnte dekret , hvilke varer og tjenesteydelser der er omfattet af henholdsvis den nedsatte og den forhøjede afgiftssats . På det tidspunkt , da tvisten opstod , var de nævnte afgiftssatser henholdsvis 18 , 10 og 38% (lovdekret nr . 495 af 4.8.1982 , GURI , nr . 212 af 4.8.1982 , s . 5481).

3 Ifølge Kommissionens stævning finder normalsatsen på 18% anvendelse på mousserende vine , der har været naturligt på flaske , såfremt denne fremstillingsmetode ikke er obligatorisk i henhold til den pågældende nationale lovgivning . Afgiftssatsen på 10% finder anvendelse på mousserende vine , der ikke har været på flaske , og afgiftssatsen på 38% finder anvendelse på mousserende vine , der er omfattet af bilaget tabel B til dekretet om indførelse af moms , dvs . mousserende vine med oprindelsesbetegnelse , naar det i henhold til den pågældende lovgivning er obligatorisk at anvende den fremstillingsmetode at lade vinen være naturligt på flaske (bestemmelserne som ændret ved lovdekret nr . 46 af 18.3.1976 , GURI nr . 73 af 18.3.1976 , s . 2067 , jfr . lov nr . 249 af 10.5.1976 , GURI nr . 129 af 17.5 . 1976 , s . 3744). Det bemærkes , at der siden sagens anlæggelse er sket visse ændringer i disse bestemmelser , idet der dog i det væsentlige gælder uændrede regler for , hvilke mousserende vine der er omfattet af den højeste afgiftssats , som fortsat er fastsat til 38% (lovdekret nr . 853 af 19.12.1984 , GURI nr . 347 af 19.12.1984 , s . 10582 , jfr . lov nr . 17 af 17.2.1985 , GURI nr . 41 a af 17.2.1985 , s . 1181).

4 Kommissionen har gjort gældende , at alle mousserende vine , uanset om vinen har været på flaske (den såkaldte »méthode champenoise«) eller i lukkede fade , må anses som lignende eller konkurrerende varer i betydningen i artikel 95 , idet de »over for forbrugerne frembyder ensartede egenskaber og tjener samme behov« , jfr . Domstolens dom af 27 . februar 1980 (Kommissionen mod Den italienske Republik , 169/78 , Sml . s . 385 , præmis 5 og de dér anførte henvisninger). Kommissionen anfører i denne forbindelse , at alle »mousserende vine« tilhører den samme gruppe af varer i henhold til Raadets forordning nr . 337/79 af 5 . februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 54 , s . 1), jfr . bilag II , punkt 13 , og Raadets forordning nr . 358/79 af 5 . februar 1979 om mousserende vine defineret under punkt 13 i bilag II til forordning nr . 337/79 (EFT L 54 , s . 130).

5 Kommissionen har anført , at den anførte afgiftsordning medfører en ringere stilling for importerede mousserende vine , idet den begunstiger handelen med indenlandsk fremstillede mousserende vine . Samtlige italienske mousserende vine falder således ind under en af de to lavest beskattede former for mousserende vin , nemlig mousserende vin været i lukkede fade (

afgift paa 10%) eller mousserende vin , der har gaeret naturligt paa flaske (afgift paa 18%), uden at denne fremstillingsmetode er obligatorisk i henhold til lovgivningen , idet der ikke i Italien findes bestemmelser , der paalaegger producenten at lade vinen gaere paa flaske . Derimod falder en betydelig del af de mousserende vine , der importeres , ind under den hoejest beskattede gruppe (afgift paa 38%), idet der kun i andre lovgivninger end den italienske findes bestemmelser om , at gaering paa flaske er en betingelse for at saelge vinen under en bestemt oprindelsesbetegnelse , i hvilken forbindelse fransk champagne er det mest typiske eksempel paa en saadan vin . Kommissionen finder paa denne baggrund , at der er tale om en aabenbar forskelsbehandling i strid med traktatens artikel 95 , stk . 1 .

6 Kommissionens paastande er blevet stoettet af Den franske Republik , der har interveneret i sagen . Den franske regering har ikke for saa vidt anfaegtet medlemsstaternes ret til at opretholde graduerede afgiftssatser , saaledes at visse varer paa grundlag af objektive kriterier beskattes anderledes end andre . Den franske regering har endvidere anfoert , at den italienske regering lovligt kan opretholde afgiftsbestemmelser , der ud fra fordelingshensyn beskatter varer , der betragtes som luksusvarer , haardere end andre , men kun saafremt saadanne bestemmelser ikke strider mod reglerne i artikel 95 . Den franske regering finder , at den i sagen omhandlede italienske afgiftsordning er udtryk for en forskelsbehandling over for importerede mousserende vine fremstillet i lande , hvor lovgivningen indeholder bestemmelser om obligatorisk gaering paa flaske , navnlig fransk champagne , idet ordningen kan afholde forbrugerne fra at koebe denne form for vin , der er kendetegnet ved forholdsvis hoeje fremstillingsomkostninger .

7 Til stoette for sin paastand om frifindelse har den italienske regering anfoert , at det af Domstolens faste praksis , jfr . dommen af 15 . marts 1983 (Kommissionen mod Den italienske Republik , 319/81 , spiritusafgifter , Sml . s . 601) , fremgaar , at medlemsstaterne lovligt kan opretholde differentierede afgiftssystemer , hvorefter visse varer paa grundlag af objektive kriterier beskattes anderledes end andre . I samme dom har Domstolen fastslaaet , at medlemsstaterne kan beskatte luksusvarer haardere end andre varer . Ved den i sagen omtvistede italienske afgiftsordning er der med henblik paa at underlaegge en bestemt vare de afgiftsregler , der gaelder for luksusvarer , sket en udskillelse af denne vare , som navnlig paa grund af sine hoeje pris i almindelighed betragtes som et statussymbol , og som koebes og anvendes af saerligt velhavende forbrugere som et symbol paa deres sociale tilhoersforhold . Da der ligger et objektivt kriterium til grund for ordningen , savner det grundlag at haevde , at den paagaeldende italienske lovgivning er udtryk for en ulovlig afgiftsmaessig forskelsbehandling .

8 Kommissionen har anfaegtet de kriterier , Den italienske Republiks regering har anvendt ved afgraensningen af , hvad der kan betragtes som luksusvarer . Kommissionen anfoerer , at Domstolen i den af den italienske regering naevnte dom af 15 . marts 1983 netop har fastslaaet , at en vare ikke paa det grundlag , at den har en oprindelsesbetegnelse eller herkomstbenaevnelse , kan kvalificeres som luksusvare . Den understreger endvidere , at det maa anses for betaenkligt paa grundlag af en vares pris at kvalificere denne som en luksusvare , idet prisforskelle kan vaere en foelge af , hvilke raamaterialer , fremstillingsmetoder og transportmaader , der anvendes , hvilket tilfaeldet med champagne , der importeres til Italien , netop viser . Den omstaendighed , at en vare kvalificeres som en luksusvare , kan ikke i sig selv anses som et tilstraekkeligt objektivt kriterium for at beskatte den paagaeldende vare haardere , for saa vidt dette strider mod kravet i traktatens artikel 95 om afgiftsmaessig ligebehandling af importerede varer .

9 Det bemaerkes indledningsvis , at Kommissionen i sagen har nedlagt paastand om , at det statueres , at Den italienske Republik har undladt at opfylde forpligtelser , der paahviler den i henhold til traktatens artikel 95 , »ved at belaege mousserende vine importeret fra andre medlemsstater med en hoejere merværdiafgift end indenlandsk fremstillede mousserende vine« . Det fremgaar af sagen , at Kommissionen i realiteten kun anfaegter den forskel med hensyn til afgiften , der gaelder for paa den ene side mousserende vine , der har gaeret paa flaske , uden at denne fremstillingsmetode er obligatorisk i oprindelseslandet (afgift paa 18%), og mousserende

vine , der har gaeret i fade (afgift paa 10%), og paa den anden side mousserende vine , der er forsynet med oprindelsesbetegnelse , naar det i henhold til den paagaeldende lovgivning er obligatorisk ved fremstillingen at lade vinen gaere naturligt paa flaske (afgift paa 38%). Derimod har Kommissionen ikke anfaegtet , at der sker en forskellig beskatning af de mousserende vine , der er belagt med en afgift paa henholdsvis 18 og 10% .

10 Hvad angaar realiteten i den saaledes fastlagte tvist , finder Domstolen det aabenbart , at de i den italienske lovgivning opstillede kriterier for , hvilke mousserende vine der belægges med den hoejeste afgift , er fastlagt saaledes , at kun importerede varer rammes , og at ordningen har til formaal at beskytte tilsvarende indenlandsk fremstillede varer ved at beskatte disse vaesentligt lavere , hvorfor ordningen aabenbart strider mod forbudet mod forskelsbehandling i afgiftsmaessig henseende i artikel 95 .

11 Det er herefter ikke noedvendigt at undersøge spoergsmaalet om , hvorvidt en saerlig form for mousserende vin kan betragtes som en »luksusvare« , idet tilsvarende indenlandsk fremstillede varer i henhold til den italienske lovgivning ikke anses som saadanne . Det er derfor heller ikke noedvendigt at tage stilling til det af parterne anfoerte vedroerende kriterierne for , hvornaar en vare kan betragtes som en »luksusvare« , eller det af Kommissionen rejste spoergsmaal vedroerende betydningen heraf i forbindelse med samhandelen inden for Faellesskabet .

12 Det maa herefter fastslaas , at Den italienske Republik har undladt at opfylde forpligtelser , der paahviler den i henhold til traktatens artikel 95 , ved at belægge mousserende vine med oprindelsesbetegnelse , hvis fremstilling ifølge national lovgivning skal ske ved naturlig gaering paa flaske , med en hoejere merværdiafgift (moms) end tilsvarende indenlandsk fremstillede mousserende vine .

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

13 Ifølge procesreglementets artikel 69 , stk . 2 , doemmes den part , der taber sagen , til at at afholde sagens omkostninger . Da Den italienske Republik har tabt sagen , boer den doemmes til at afholde sagens omkostninger .

Afgørelse

Paa grundlag af disse praemisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Ved at belægge mousserende vine med oprindelsesbetegnelse , hvis fremstilling ifølge national lovgivning skal ske ved naturlig gaering paa flaske , med en hoejere merværdiafgift (moms) end tilsvarende indenlandsk fremstillede mousserende vine har Den italienske Republik undladt at opfylde forpligtelser , der paahviler den i henhold til traktatens artikel 95 .

2) Den italienske Republik betaler sagens omkostninger , herunder intervenientens .